

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Egymilliárd bevétele volt az idei szezon művészeti kiállításainak*

Forrás:

Magyarország

3n

(Hely)

1924. 6. 17.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Idő

"1924"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Egymilliárd bevétele volt az idei szezon művészeti kiállításainak

A bevételek nagy része azonban öszre esik. — Azóta zuhan az érdeklődés és a kereslet
A grafika előnyomulása. — Az 1923/24. évi tárlatok mérlege

Művészi kultúra szempontjából a legerdeke-
sebb megállapítások egész sorát ejthetnők, ha
végigtekintünk az elmúlt szezon tárlatain. Meg-
állapíthatjuk, hogy a közönség részéről soha akkora
érdeklődés a kiállítások iránt nem mutatkozott,
mint most. A Műcsarnok két kiállításán például
száznegyven millió korona folyt be fizetett jegyekért
és katalógusért. Ezeken kívül a társulati, család-
tagok és nemfizetők nagy tömege is látogatta a
két kiállítást.

Az elmúlt szezonban — tehát szeptembertől
mostanig — a tárlatokon eladott műtárgyakért
körülbelül

egymilliárd korona

folyt be.

Ennek az összegnek jelentékeny része azonban
még az őszi vásártásokra esik s mai átszámítással
jóval nagyobb összegre rugna!

A grafika, amelynek eddig nálunk csak az
igazi gyűjtők szempontjából volt jelentősége,

ebben az évben meglepően előretört,

aminek főleg gazdasági oka van: a grafika jelen-
tekenyebben olcsóbb a festménynél. Hozzájárult
a grafika fellendüléséhez grafikus művészetünk
megerősödése is. Grafikai művészetünk ma egyen-
értékű a nyugati államok hasonló művészetével.

Hogy mit vásárol a közönség?

Mindent: a legszélsőbb modern iránytól visszamenő-
leg — a zsánerekéig! A legszélsőbb irányok köve-
tőinek ma Budapesten már épügy megvan a
vásárló közönsége, mint a »legszolidabb« művé-
szetnek! Ezek a vásárlók részben öntudatos gyűj-
tők, részben — számítók, akik abból az elvből
indulnak ki, hogy minden új irány a lebecsülés
és meg nem értés utjáról ivelt át a siker és dicső-
ség mezejére!...

Sorra felkerestük a kiállító helyiségek és
társulatok vezetőségét, ahol az alábbiakban vá-
zolták röviden az elmúlt szezon eredményét:

A Műcsarnok

titkári hivatalában ezt mondták:

— Az 1923—24. évi esztendőben két »eladásos«
kiállítást rendezett a Képzőművészeti Társulat.
Az őszi 67 műtárgy kelt el 61 millió értékben.
A mostani — amely nem sokára zárul — eddig
körülbelül nyolcvan millió folyt be tizenegyele
műtárggyért. A mostani a legmagasabb árat Komá-
romi Kaczné kapta egy esztendőért: 800 arany-
koronát. Egy német ember vette meg, csaknem
ennyit kapott Szlányi is egy tájképért. A két
kiállításon másfél száz millió korona folyt be jegyekért
és katalógusért.

A Nemzeti Szalón igazgatósága:

— A lefolyt művészeti esztendőben 12 ki-
állítást rendeztünk. Elmaradtak ezuttal a szokásos
tavaszi és téli tárlatok, mert a közönség már meg-
unta a tömeg-tárlatokat. Am az egyes kollektív
kiállítások iránt sincs oly nagy érdeklődés, mint
amilyen az ismertebb művész-társaságok iránt —

Céhbéliek és Benczur-Társaság — megnyilvánult.
A tíz hónap alatt 120 ezer fizető látogatónk volt
és 40.000 tanuló. Összesen 315 művészről 2278
műtárgy került bemutatásra (közülük 187 szobor),
217 darab kelt el, ez 8%-os eladási eredménynek
felel meg. A műtárgyak 40%-a nem volt eladó,
tehát az eredmény kielégítő. Az eladási összeg
220 millió. A legolcsóbb műtárgy — grafika —
80 ezer K-ért kelt el, míg a legnagyobb árat egy
szoborért fizettek, 22 milliót, a festmény legmagasabb
ára pedig 17 millió volt. Ezek még összel keltek el!

Az Ernst-muzeum igazgatósága:

Három csoport- és több kollektív kiállítást
rendeztünk. A négy kollektív kiállításán bevettünk
körülbelül négyszáz milliót. Az 1912-iki Színei-
kiállításán befolyt 60 ezer korona, ami ma körül-
belül 1 milliárd 200 ezer koronának felel meg! Hol
tartunk ma ettől? Az Ernst-kiállítások anyagi
eredménye a békebeli kiállítások eredményének
harmadát ha tesszük! Legmagasabb árat egy Vaszary-
képiért kaptunk: 25 milliót! A grafika ma meg-
haladta az aranyparilásos árat, de a kép messze
elmarad! Azt tapasztaltuk, hogy a bevők körében
hallatlanul kifejeződött az amatőrérdek. Van egy
állandó amatőrkörünk, ami művészi kultúránk
szempontjából megbecsülhetetlen jelentőségű.

A közönségnek derűs, »világos« képek kellenek,
a ragyogó színek diváját éljük ma! (Rippl és
Vaszary.)

A Belvedere:

A közönség alig vásárol. Egy millióig még »el-
mennek«, de négy-öt millióért már alig lehet képet
eladni. Nyolckiallítást rendeztünk, 250 műtárggyal.
Szeptemberben 60—100 ezer korona volt a grafika,
a legutolsó kiállításán már 800 ezertől 2 millióig.
A képszerű (színes) grafika a legkelendősebb,
kevésbé a rézkarc.

Azt tapasztaltuk, hogy ma már a legszélsőbb
irányoknak is megvan a rendes vásárló közön-
sége. A konjunktúra-bevő teljesen megszűnt! A mű-
vészek még ma is »kitarják« a régi árat, bár ma
már csak a békebeli gyűjtő vesz — elvéve!
A mai művészi piac egészen kilátástalan. A konjunktúra-
bevők tömegesen kínálják képeiket, ami árt a
művészetnek. Mindaddig nem is remélünk javu-
lást, amíg a tőzsde szabja meg a műpiac életképességét.

Az Alkotás-Művészbáz:

Tíz kiállítást rendeztünk. Legnagyobb sikere
Benedek Péternek, a parasztfestőnek volt, akinek
háromnegyed anyaga elkel. Legmagasabb árat
Bálint Rezső ért el egy képével, amelyért 5 milliót
kapott. Egészen furcsa jelenségeket figyelhetünk
meg a közönség részéről. Török Jenőnek például
kis pasztelljéért 1 milliót fizettek, míg Tornyai
Jánosnak egy gyönyörű nagy képéért nem sokkal
azelőtt — félmilliót. A közönség az új neveket
szemben teljesen bizalmatlan. Véleményünk szerint
a jövőbeli kiállítások nagyon szomorúak.

A Helikon ebben az évben beszüntette működését.